

IZVJEŠĆE O TIJEKU STEČAJNOG POSTUPKA I STANJU STEČAJNE MASE STEČAJNOG DUŽNIKA

Nadležni trgovački sud:
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Poslovni broj 29. St-2351/17
Sudac: Jasminka Gadža

Dužnik:
ĆUF d.o.o. u stečaju
Zagreb, Francesca Tenchinija 2/A
OIB 50616400695
Stečajni upravitelj: Jure Matković

I. TIJEK STEČAJNOG POSTUPKA

za razdoblje od 11. svibnja 2019. do 18. srpnja 2019. godine.

Nakon što je stečajni upravitelj, na traženje Naslovnog suda radi ispunjenja uvjeta za zakazivanje ročišta za raspravljanje i glasovanje o stečajnom planu, Naslovnom sudu dana 17. svibnja 2019. godine dostavio stečajnim planom predviđene priloge ovjerene od strane ovlaštenih subjekata, Naslovni sud je rješenjem od 12. lipnja 2019. godine za dan 12. srpnja 2019. godine zakazao ročište za raspravljanje i glasovanje o podnesenom, i na mrežnoj stranici e-oglasna ploča Trgovačkog suda u Zagrebu, javno objavljenom stečajnom planu.

U međuvremenu je stečajni dužnik dana 30. svibnja 2019. godine podnio novu tužbu i to protiv tuženika - Ministarstva pravosuđa RH, radi poništenja rješenja tuženika od 15. svibnja 2019. godine (Klasa: UP/I-943-06/19-01/7) kojim se društvu LNG d.o.o. Hrvatska iz Zagreba dopušta stupanje u posjed dijela nekretnine stečajnog dužnika smatrajući ujedno da je vrijednost utvrđena procjembenim elaboratom iz postupka osiguranja dokaza o stanju i vrijednosti nekretnine koja je predmetom djelomičnog izvlaštenja, prenisko utvrđena. Naime, osporavanim rješenjem naloženo je stečajnom dužniku predati u posjed korisniku izvlaštenja (LNG d.o.o. Hrvatska) točno specificirani dio nekretnine do određenog termina, s time da će u suprotnom korisnik izvlaštenja moći stupiti u posjed prisilno. Istim rješenjem je tuženik pozvao stečajnog dužnika na preuzimanje iznosa od 15.028,28 kn kao naknade za djelomično izvlaštenje.

Dana 4. srpnja 2019. godine je Visoki upravni sud u Zagrebu rješenjem pod posl. brojem Usž-2666/19-2 donio presudu kojom se odbija žalba I. tužiteljice Općine Omišalj u upravnom sporu I. tužiteljice Općine Omišalj i II. tužitelja stečajnog dužnika protiv tuženika Ministarstva graditeljstva i prostornoga uređenja Republike Hrvatske, Uprave za prostorno uređenje i dozvole državnog značaja iz Zagreba, uz sudjelovanje zainteresirane osobe LNG hrvatska d.o.o. Zagreb, a radi poništenja upravnog akta odnosno I. izmjene i dopune lokacijske

dozvole za zahvat u prostoru kojem dozvolom se (na zahtjev društva LNG d.o.o. Hrvatska iz Zagreba, u većinskom vlasništvu RH) omogućava izgradnja prihvatnog plutajućeg terminala za UPP i djelomično izvlaštenje stečajnog dužnika s tim u vezi, uz obrazloženje Visokog upravnog suda RH kako (između ostalog) slijedi:

„Prema ocjeni ovog Suda Upravni sud u Rijeci pozvao se na odredbu članka 29. ZoSIPRH, prema kojoj se na izdavanje dozvola iz članka 28. tog zakona (između ostalog na lokacijsku dozvolu) ne primjenjuju odredbe propisa iz upravnog područja prostornog uređenja koje se odnose na obvezu izrade i donošenja provedbenih dokumenata prostornog uređenja (urbanističkog plana uređenja i detaljnog plana uređenja). Dakle, nedostatak detaljnog prostorno - planskog uređenja, nije zapreka za izdavanje lokacijske dozvole za projekt koji je proglašen strateškim investicijskim projektom Republike Hrvatske, kao što je u konkretnom slučaju Odlukom Vlade Republike Hrvatske (Narodne novine, broj 78/15.) proglašen projekt LNG terminal (izgradnja prihvatnog terminala za ukapljeni prirodni plin na otoku Krku).

Lokacijski uvjeti definirani su odredbom članka 3. stavka 1. točke 16. ZPU-a kao kvantitativni i kvalitativni uvjeti i mjere za provedbu zahvata u prostoru koji se na temelju prostornog plana i posebnih propisa određuju lokacijskom dozvolom ili građevinskom dozvolom. Iz navedene odredbe slijedi da su za izdavanje lokacijske dozvole mjerodavne ne samo odredbe prostornih planova, nego i posebnih propisa, u konkretnom slučaju, između ostalog ZoTUPP-a kao propisa kojim se u smislu odredbe članka 1. utvrđuje interes Republike Hrvatske i mjesto za opskrbu UPP-om u luci Rijeka (objekt za opskrbu UPP-om koji se sastoji od fiksnog ili mobilnog objekta, objekta na moru ili drugih sustava, članak 3. točka 2.) te pravila i mjere prilikom realizacije terminala za UPP, te se određuje investitor odnosno nositelj investicije projekta terminala za UPP na otoku Krku.

U odnosu na vrstu terminala - plutajući terminal, Upravni sud u Rijeci i tuženik su se pozvali na obrazloženje PPPGŽ-a kao obvezni prilog Plana, poglavlje 3.6 Razvitak infrastrukturnih sustava, točka 3.6.3 - Energetski sustav PGŽ, podtočka 3.6.3.4. - Plinski sustav, 1. - Terminal za ukapljeni prirodni plin, u kojemu se navodi kako je: „Strategijom prostornog uređenja Republike Hrvatske definirana lokacija terminala za ukapljeni prirodni plin na otoku Krku. Izgradnja terminala se predviđa u tri faze: prva faza je izgradnja priveza i mogućnost regasifikacije ukapljenog prirodnog plina na privezu (postrojenje za regasifikaciju je smješteno na brodu) ...“. Osim toga, i odredbom članka 6. stavka 3. točke 1. podstavka 1. ZoTUPP-a, predviđena je gradnja plutajućeg terminala za UPP kao prva faza gradnje terminala za UPP-a.

U konkretnom slučaju pravilno Upravni sud u Rijeci navodi da je odredbama ZoTUPP-a definirano područje planiranog zahvata u prostoru, u skladu s kojim Zakonom je tuženik odredio formiranje lučkog područja industrijske luke. Naime, na temelju odredbe članka 7. stavka 1. ZoTUPP-a, tim zakonom Republika Hrvatska daje koncesiju na pomorskom dobru u svrhu gradnje i gospodarskog korištenja luke posebne namjene industrijske luke terminal za UPP, Omišalj, otok Krk na dijelu k.o. Omišalj - Njivice, investitoru iz članka 6. stavka 1. tog Zakona (LNG Hrvatska d.o.o.). Odredbom članka 7. stavka 5. ZoTUPP-a, područje pomorskog dobra (kopneni i morski dio) koje se daje u koncesiju u svrhu gradnje i gospodarskog korištenja luke posebne namjene industrijske luke

terminal za UPP, Omišalj, otok Krk na dijelu k.o. Omišalj - Njivice, obilježeno je poligonom određenim koordinatnim točkama izraženim u HTRS96 projekciji kako je precizno navedeno. Stoga je osnovano prvostupanjski sud ocijenio da je precizna lokacija zahvata određena posebnim propisom te da mjerodavni prostorni planovi (PPPGŽ i PPUOO) na navedenoj lokaciji predviđaju postojanje industrijske luke za prekrcaj UPP i terminala za UPP, što je sve podrobno navedeno u prvostupanjskoj presudi.

Prigovore o neustavnosti ZoTUPP-a ovaj Sud nije nadležan ocijeniti, nego je u obvezi primijeniti pozitivni propis Republike Hrvatske

Iako osnovano žaliteljica navodi kako plutajući i kopneni terminal neće raditi istovremeno, ne može se prihvatiti žalbeni prigovor da se zbog toga ne radi o složenoj građevini. To iz razloga što je iz I. izmjene i dopune lokacijske dozvole vidljivo da se obje etape zasnivaju na istim elementima pa će određene građevine koje se grade u prvoj etapi, ostati u upotrebi i u drugoj etapi, prilikom izgradnje kopnenog terminala UPP-a. Primjerice u fazi 1.2. prve etape predviđena je izgradnja pristana, dok je u fazi II. 1. druge etape predviđena rekonstrukcija pristana. Zatim je u fazi 1.3. prve etape predviđena izgradnja otpremnog plinovoda do linije uklapanja s PČ Omišalj (koji je dio sustava magistralnog plinovoda), dok je u fazi II.4. druge etape predviđena rekonstrukcija otpremnog plinovoda. Iz I. izmjene i dopune lokacijske dozvole proizlazi kako je za svaku fazu unutar pojedine etape moguće ishoditi zasebnu građevinsku dozvolu, izuzev za fazu 1.1. (produbljivanje morskog dna) koja predstavlja akt koji se ne smatra građenjem, a za koji se izdaje posebna lokacijska dozvola. Zbog svega navedenog, prema ocjeni ovog Suda osnovano je Upravni sud u Rijeci prihvatio stav tuženika da se u konkretnom slučaju radi o složenoj građevini.“

Zaljučkom Klasa: UP/I-943-06/19-01/111 od 11. srpnja 2019. godine je Ministarstvo pravosuđa RH, Uprava za građansko, trgovačko i upravno pravo, Sektor za propise izvlaštenja, naknade za oduzetu imovinu i upravni nadzor iz Zagreba, u povodu zahtjeva društva LNG d.o.o. Hrvatska iz Zagreba za stupanje u posjed specificiranih dijelova nekretnine (zemljišta) stečajnog dužnika izvlaštenog u postupku nepotpunog izvlaštenja radi prava služnosti kod izgradnje terminala za UPP na otoku Krku, za dan 22. srpnja 2019. pozvalo stečajnog dužnika i korisnika izvlaštenja na usmenu raspravu, navodeći da će se bez odgode nakon provedene usmene rasprave donijeti rješenje o zahtjevu za stupanje u posjed izvlaštene nekretnine prije pravomoćnosti rješenja o izvlaštenju.

Vezano za stečajni plan, dana 12. srpnja 2019. godine pred Naslovnim sudom održano je ročište za raspravljanje i glasovanje o stečajnom planu kojeg je stečajni upravitelj izradio u suradnji s punomoćnikom većinskog vjerovnika Gasfin S.A. iz Luksemburga.

Stečajni upravitelj je u suradnji s punomoćnikom većinskog vjerovnika u razdoblju koje je neposredno prethodilo navedenom ročištu obavio više kontakata (putem osobnih susreta odnosno posredno telefonskim putem) s nadležnim članovima koji čine Savjetodavno vijeće pri odlučivanju o pitanjima namirivanja tražbima RH, MF, Porezne uprave kao vjerovnika u stečajnim postupcima, te je tom prilikom stečajni upravitelj stekao dojam da ovako predloženi stečajni plan neće biti za vjerovnika RH, MF, Porezna uprava, kao sudionika u odlučivanju o prihvatu stečajnog plana, prihvatljiv, iako bi se isti namirio u cijelosti (pa i odmah kod potvrde stečajnog plana).

S obzirom da je u međuvremu stečajni upravitelj putem javno objavljenog rješenja Naslovnog suda na mrežnoj stranici e-oglasna ploča saznao da je za dan 19. srpnja 2019. godine zakazana skupština na kojoj je većinski vjerovnik Gasfin A.S. predložio razrješenje stečajnog upravitelja (Jure Matkovića), stečajni upravitelj je za Skupštinu održanu 12. srpnja 2019. pripremio, te Naslovnom sudu i nazočnim dvama jedinim vjerovnicima - sudionicima u

odlučivanju – predao prijedloge izmjena raspravljanog (osnovnog prijedloga) stečajnog plana, koji je prema očekivanju stečajnog upravitelja bio za većinskog vjerovnika prihvatljiv (citat iz zapisnika s navedenog ročišta: „Vjerovnik GASFIN S.A., Luxembourg, 8009 Strassen, Route d'Arion 45, OIB: 21389958174 navodi da nema primjedbi na izvorno pripremljeni i objavljeni stečajni plan kao niti na danas iznesenu moguću prvu izmjenu pod uvjetom da se prva izmjena odnosi samo na način namirenja vjerovnika Republike Hrvatske“, dok za manjinskog vjerovnika (RH, MF, Porezna uprava) takav izvorni prijedlog plana nije bio prihvatljiv što je zastupnik manjinskog vjerovnika (ŽDO Zagreb) i detaljno obrazložio kroz navođenje razloga svog neslaganja s takvim prijedlogom stečajnog plana, navodeći kako slijedi (citat iz zapisnika s ročišta):

„Vjerovnik REPUBLIKA HRVATSKA, MINISTARSTVO FINACIJA, Porezna uprava, Područni ured Zagreb, Zagreb, Savska cesta 41, OIB: 18683136487 navodi da se ne može danas očitovati niti o prvoj niti o drugoj mogućoj izmjeni stečajnog plana. S obzirom da se druga moguća izmjena odnosi na planirane poslovne aktivnosti o kojoj se sada vjerovnik ne može očitovati smatra da je nesvrishodno uopće raspravljati o bilo kojoj (novoj) verziji stečajnog plana na današnjem ročištu.

U odnosu na prvi izvorno podneseni stečajni plan smatra da isti nije u skladu s propisima Republike Hrvatske jer se temelji na izgradnji LNG Terminala, a za koji je još od 2008. godine poznato da će se nalaziti na navedenom zemljištu sukladno odluci Vlade RH iz 2008. godine i prostornim planovima Primorsko goranske županije i Općine Omišalj te da će taj projekt razvijati društvo LNG Hrvatska d.o.o. koje je osnovano u te svrhe sukladno Odluci Vlade RH o proglašenju projekta LNG Terminal strateškim investicijskim projektom RH i članku 6. Zakona o terminalu za ukapljeni prirodni plin. Neovisno o tome za potrebe plana koji se predlaže neophodna je koncesija na pomorskom dobru, a kako bi se mogao izgraditi pristan koji se predlaže stečajnim planom. U skladu s čl. 7. i čl. 15. Zakona o terminalu za ukapljeni prirodni plin LNG Hrvatska d.o.o. sklopila je Ugovor o koncesiji s Ministarstvom pomorstva te ima važeću koncesiju na pomorskom dobru. Također djelatnost koja se predlaže stečajnim planom, a koja podrazumijeva integriranu infrastrukturu za primanje, pretakanje, skladištenje i uplinjavanje tekućeg metana je regulirana energetska djelatnost sukladno čl. 7. Zakona o tržištu plina, a za čije obavljanje je potrebno ishoditi dozvolu od strane Hrvatske energetske regulatorne agencije. Predmetu dozvolu za obavljanje djelatnosti ishodila je tvrtka LNG Hrvatska d.o.o. Neovisno o svemu navedenom, za potrebe realizacije stečajnog plana neophodna je valjana lokacijska dozvola koja uključuje aktivnosti navedene u planu te koncesiju na pomorskom dobru, a koje dozvole uključivo s postupkom procjene utjecaja na okoliš za sve aktivnosti navedene u stečajnom planu, društvo Ćuf, d.o.o. nije ishodilo niti ih može ishoditi obzirom da je predmetne dozvole sukladno važećim propisima već ishodilo društvo LNG Hrvatska d.o.o. Infrastruktura za prekrcaj tekućeg metana kao pogonskog goriva u prometu za cestovna vozila i pogonska goriva koja se predlaže u stečajnom planu ne može biti realizirana na planiranoj lokaciji već isključivo u luci Rijeka, a kako je određeno nacionalnim okvirom politike za uspostavu infrastrukture i razvoj tržišta alternativnih goriva u prometu te Zakona o terminalu za ukapljeni prirodni plin kojim je određeno mjesto za opskrbu u luci Rijeka (kao) podprojekt projekta izgradnje UPP Terminala na otoku Krku. Također nejasne su podloge za prikazanu dobit društva kao i činjenice na kojima se ista temelji kada je riječ o djelatnosti prodaje tekućeg metana brodarima kao broskog pogonskog goriva odnosno daljnja distribucija prema distributerima i vlasnicima pumpnih stanica i direktna prodaja EX TANK KRK kao i iz djelatnosti prodaje tekućeg metana cestovnim vozilima na vlastitim pumpnim stanicama trgovačkog društva ĆUF d.o.o. Ista se ne može ostvariti obzirom da se radi o tržišnoj energetske djelatnosti za koju je potrebno ishoditi

dozvolu HERA-e, a koju trgovačko društvo ĆUF d.o.o. ne posjeduje. Zbog svega navedenog smatra da je tako izložen stečajni plan protivan propisima Republike Hrvatske te stečajnim planom navedene planirane aktivnosti odnosno investicije nisu provedive, a time niti navedeni opis poslovanja odnosno projekcije iz kojih će se namirivati vjerovnici nisu provedive.“

Kako je naprijed navedeno, stečajni upravitelj je, očekujući neslaganje s osnovnim prijedlogom stečajnog plana (prema prethodno izričito mu naznačenom stavu od strane jednog od sudionika Savjetodavnog vijeća) manjinskog vjerovnika (RH, MF, Porezna uprava), a u namjeri da prije njegovog razriješenja s dužnosti stečajnog upravitelja, omogući objema stranama postizanje kompromisnog rješenja kroz predstojeće usuglašavanje stavova odnosno iznalaženje modaliteta (doslovno) susjedske suradnje, a prije raspravljanja na narednom ročištu za raspravljanje i glasovanje koje je stečajni upravitelj Naslovnom sudu podneskom predložio za prvu polovicu rujna mjeseca ove godine, Naslovnom sudu je stečajni upravitelj dostavio dva prijedloga izmjena osnovnog plana od kojih bi drugi prijedlog (s obzirom da je za očekivati da prvi prijedlog izmjenjenog plana također neće naići na razumijevanje manjinskog vjerovnika) mogao poslužiti kao temelj za postizanje kompromisnog rješenja, pri čemu bi se RH, MF, Porezna uprava namirila jednokratno u cijelosti odnosno odmah prilikom potvrđivanja stečajnog plana, a stečajnom dužniku bi se omogućio nastavak poslovanja nakon zaključenja stečajnog postupka, a u okviru njegove registrirane djelatnosti i isključivo u skladu s po njemu ishodovanim uvjetima za takvo poslovanje, pri čemu bi sada dvije suprotstavljene strane (ĆUF d.o.o. i LNG Hrvatska d.o.o.) u skorijoj budućnosti zasigurno pronašle modalitete međusobne suradnje na profitabilnim temeljima za obje strane.

Ujedno, odbijanje manjinskog vjerovnika (uz njegovo promptno i potpuno namirenje) prihvata druge predložene izmjene stečajnog plana u kojem se stečajni dužnik obvezuje poslovati u skladu s pozitivnim propisima RH i u okviru svojih registriranih djelatnosti, moglo bi se od Naslovnog suda smatrati radnjom opstrukcije sukladno čl. 331. SZ-a (ako se to kao opstrukcija ne može smatrati kod odbijanja osnovnog prijedloga stečajnog plana iz razloga zaštite strateških interesa Republike Hrvatske).

STANJE STEČAJNE MASE

Stečajna masa

Nekretnine upisane u k.o. Omišalj:

zk. ul.	kč	upis
4627	- z.k.č. 14026/1, 14026/2, 14026/3, 14102/2, površine 35.311 m ²	1. GASFIN S.A., OIB: 21389958174, 8009 Strassen, Route d`Arlon 45, Luksembourg 7. Republika Hrvatska
4210	- z.k.č. 14028, 14055, 14056, 14057, 14058, 14059, površine 159.719 m ²	1. GASFIN S.A., OIB: 21389958174, 8009 Strassen, Route d`Arlon 45, Luksembourg 7. Republika Hrvatska
9031	- z.k.č. 14027 površine 137.071 m ²	1. GASFIN S.A., OIB: 21389958174, 8009 Strassen, Route d`Arlon 45, Luksembourg 7. Republika Hrvatska

Na bankovnom računu stečajnog dužnika otvorenom kod Erste bank d.d. (IBAN 5724020061100876155) na dan sastavljanja ovog izvješća nije bilo nikakvih sredstava.

Obveze stečajnog dužnika (materijalni troškovi) nastali od dana imenovanja stečajnog upravitelja Jure Matkovića za koje (za sada) nema pokrića na žiro računu stečajnog dužnika sastoje se od:

- Trošak knjigovodstvenih usluga (do potvrde stečajnog plana): 7.000,00 kn
- Trošak objave GFI za 2018. (podmirio gotovinski stečajni upravitelj): 230,00 kn
- Trošak izgubljenog upravnog spora (1/2 od 9.375,00 kn): 4.687,50 kn
- Trošak sudskih pristojbi za tužbu i presudu Upravnog suda 900,00 kn
- Ukupno: 12.817,50 kn

RADNJE KOJE ĆE SE PROVODITI U NAREDNOM RAZDOBLJU

Nakon što su Naslovnom sudu predani i javno objavljeni prijedlozi dviju izmjena osnovnog stečajnog plana, očekuje se zakazivanje ročišta za raspravljanje i glasovanje o izmjenjem ili dopunjenom stečajnom planu.

Vezano za gore spomenuto najavljeno razriješenje sadašnjeg stečajnog upravitelja Jure Matkovića na Skupštini vjerovnika zakazane za dan 19. srpnja 2019. godine, isti na ovom mjestu može konstatirati da su razlozi njegovog razriješenja njemu doista nejasni s obzirom na činjenicu da je isti (u okviru njemu zadane zadaće od strane Skupštine vjerovnika) vrlo usko surađivao s punomoćnikom većinskog vjerovnika (Gasfin A.S. iz Luksemburga) na izradi stečajnog plana (za koji se isti većinski vjerovnik na ročištu za raspravljanje dana 12. srpnja 2019. godine izjasnio da je takav plan njemu prihvatljiv), doslovno osobno obilazeći brojne relevantne čimbenike (članove savjetodavnog vijeća) manjinskog vjerovnika, nastojeći prepoznati njihov stav u odnosu na predloženi stečajni plan), pa čak i na molbu punomoćnika većinskog vjerovnika pribavivši odgovarajuće brojeve žiro računa za slučaj da se treća strana odluči za podmirenje duga stečajnog vjerovnika (pri čemu je RH, MF, Porezna uprava naknadno izvijestila stečajnog upravitelja da takav način uplate izvan okvira stečajnog plana ne bi prihvatila).

Dakle, kao jedini mogući razlog njegovog razriješenja sadašnji stečajni upravitelj Jure Matković može tražiti isključivo u njegovoj pasivnosti (s gledišta većinskog vjerovnika) vezano za gore navedene upravne postupke koje je stečajni dužnik pokrenuo prije njegovog imenovanja kao i moguće nespornosti da zaštitu prava stečajnog dužnika nakon naprijed spomenute presude Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, traži putem ustavne tužbe odnosno eventualno kasnije pred odgovarajućim institucijama Europske unije, imajući pri tome na umu ne samo (uže) interese stečajnog dužnika (i njegovih vjerovnika) već i šire interese (u ovom slučaju od strateškog značaja) Republike Hrvatske.

Pasivnost u tim postupcima sastojala bi se moguće (s gledišta većinskog vjerovnika) i u činjenici da se stečajni upravitelj propustio pridružiti žalbi I. tužiteljice Općine Omišalj na presudu Upravnog suda u Rijeci kojom se odbija tužba I. tužiteljice i II. tužitelja (stečajnog dužnika) radi poništenja I. izmjene i dopune lokacijske dozvole za izgradnju plutajućeg Terminala za UPP na otoku Krku, pri čemu je tom presudom zatraženo (i potvrđeno i

presudom Visokog upravnog suda RH) od I. i II. tužitelja solidarno podmirenje troškova izgubljenog spora u visini od 9.375,00 kn.

No, s druge strane pasivnost stečajnog upravitelja mogla bi se ogledati i u činjenici da isti nije pristupio (na prijedlog većinskog vjerovnika) dobrovoljnoj primopredaji djelomično izvlaštenog zemljišta kao što nije na žiro račun stečajnog dužnika primio kod Upravnog suda deponirani iznos od 15.028,28 kn kao naknadu za djelomično izvlaštenje stečajnog dužnika.

Stečajni upravitelj i ovom prilikom ponavlja rečeno u prethodnom izvješću odnosno da je njemu zadanu zadaću izrade stečajnog plana kod njegovog imenovanja obavio korektno, te da sukladno postignutom dogovoru (usmenom ugovoru) s većinskom vjerovnikom od Naslovnog suda na ime toga očekuje određivanje (s većinskim vjerovnikom ugovorene visine) nagrade za rad u ovom stečajnom postupku.

U Rijeci, 18. srpnja 2019. godine.

Stečajni upravitelj
Jure Matković